Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B** **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1025/2012**

av den 25 oktober 2012

om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG

(Text av betydelse för EES)

(EUT L 316, 14.11.2012, s. 12)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015	L 241	1	17.9.2015

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1025/2012

av den 25 oktober 2012

om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([2]), och

av följande skäl:

(1) Huvudsyftet med standardisering är att fastställa frivilliga tekniska specifikationer eller kvalitetsspecifikationer med vilka befintliga eller framtida produkter, produktionsprocesser eller tjänster kan överensstämma. Standardisering kan omfatta olika aspekter, såsom standardisering av olika kvaliteter eller storlekar på en viss produkt eller tekniska specifikationer på produkt- eller tjänstemarknader när det är väsentligt med förenlighet och interoperabilitet med andra produkter eller system.

(2) Den europeiska standardiseringen organiseras av och för de berörda intressenterna på grundval av nationell representation (Europeiska standardiseringsorganisationen (CEN) och Europeiska standardiseringsorganisationen inom elområdet (Cenelec)) och direkt deltagande (Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder (Etsi)) och grundas på de principer som erkänts av Världshandelsorganisationen (WTO) i fråga om standardisering, nämligen enhetlighet, insyn, öppenhet, samförstånd, frivillig tillämpning, oberoende i förhållande till särintressen samt effektivitet (nedan kallade *grundprinciperna*). I enlighet med grundprinciperna är det viktigt att alla berörda parter, även myndigheter och små och medelstora företag, på ett lämpligt sätt är delaktiga i den nationella och europeiska standardiseringsprocessen. De nationella standardiseringsorganen bör även främja och underlätta intressenternas deltagande.

([1]) EUT C 376, 22.12.2011, s. 69.

([2]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 september 2012 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 4 oktober 2012.

▼B

(3) Den europeiska standardiseringen bidrar dessutom till att stimulera företags konkurrenskraft genom att främja särskilt den fria rörligheten för varor och tjänster, interoperabilitet mellan nätverk, kommunikationsmedel, teknisk utveckling och innovation. Den europeiska standardiseringen stärker det europeiska näringslivets globala konkurrenskraft, särskilt om den etableras i samordning med de internationella standardiseringsorganen, dvs. Internationella standardiseringsorganisationen (ISO), Internationella elektrotekniska kommissionen (IEC) och Internationella teleunionen (ITU). Standarder ger betydande positiva ekonomiska effekter, t.ex. genom att underlätta det ekonomiska utbytet på den inre marknaden och uppmuntra utveckling av nya och bättre produkter eller marknader och bättre leveransbetingelser. Därmed ökar standarder normalt konkurrensen, minskar produktions- och försäljningskostnader och gynnar ekonomin som helhet och konsumenterna i synnerhet. Standarder kan bibehålla och öka kvaliteten, ge information samt säkerställa interoperabilitet och kompatibilitet, vilket innebär ökad säkerhet och ett mervärde för konsumenterna.

(4) Europeiska standarder antas av de europeiska standardiseringsorganisationerna, nämligen CEN, Cenelec och Etsi.

(5) Europeiska standarder har stor betydelse för den inre marknaden. Harmoniserade standarder används till exempel för att visa att produkter som ska göras tillgängliga på marknaden kan förutsättas överensstämma med de väsentliga krav avseende dessa produkter som fastställts i unionens relevanta harmoniseringslagstiftning. Dessa krav bör definieras på ett precist sätt, så att de europeiska standardiseringsorganisationerna inte missförstår dem.

(6) Standardiseringen spelar en allt viktigare roll i den internationella handeln och för öppnandet av marknaderna. Unionen bör försöka främja samarbete mellan europeiska standardiseringsorganisationer och internationella standardiseringsorgan. Unionen bör också främja bilaterala strategier med tredjeländer för att samordna standardiseringsarbetet och främja europeiska standarder, bland annat i samband med förhandlingar om avtal eller genom utstationeringar av standardiseringsexperter i tredjeländer. Vidare bör unionen uppmuntra kontakter mellan europeiska standardiseringsorganisationer och privata forum och konsortier och samtidigt upprätthålla den europeiska standardiseringens företräde.

(7) Europeisk standardisering regleras genom en särskild rättslig ram som utgörs av tre olika rättsakter: Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster [1], Europaparlamentets och rådets beslut nr 1673/2006/EG av den 24 oktober 2006 om finansiering av europeisk standardisering [2] och

[1] EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.
[2] EUT L 315, 15.11.2006, s. 9.

▼B

rådets beslut 87/95/EEG av den 22 december 1986 om standardisering inom området informationsteknologi och telekommunikation ([1]). Det nuvarande regelverket har dock förlorat sin aktualitet på grund av utvecklingen inom europeisk standardisering under de senaste årtiondena. Därför bör det nuvarande regelverket förenklas och anpassas så att det omfattar nya aspekter av standardisering som avspeglar den senaste utvecklingen och de framtida utmaningarna för den europeiska standardiseringen. Detta gäller särskilt den tilltagande utvecklingen av standarder för tjänster och av andra standardiseringsprodukter än formella standarder.

(8) Europaparlamentets resolution av den 21 oktober 2010 om framtiden för EU:s standardisering ([2]) liksom rapporten ”Standardization for a competitive and innovative Europe: a vision for 2020” från expertpanelen för översyn av det europeiska standardiseringssystemet (Express) från februari 2010 innehåller ett stort antal strategiska rekommendationer rörande översynen av det europeiska standardiseringssystemet.

(9) För att säkerställa att standarder och standardisering ska kunna bli effektiva politiska verktyg för unionen måste det finnas ett ändamålsenligt och effektivt standardiseringssystem som kan fungera som en flexibel och öppen plattform för att nå samförstånd mellan alla deltagare och som är ekonomiskt livskraftigt.

(10) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden ([3]) fastställs allmänna bestämmelser för att underlätta för tjänsteleverantörer att utöva sin etableringsfrihet och för att underlätta den fria rörligheten för tjänster, samtidigt som man behåller en hög kvalitetsnivå. Därmed åläggs medlemsstaterna att i samarbete med kommissionen uppmuntra utvecklingen av frivilliga europeiska standarder i syfte att främja kompatibiliteten mellan tjänster som tillhandahålls av leverantörer i olika medlemsstater, tillhandahållandet av mottagarinformation och tjänsternas kvalitet. Direktiv 98/34/EG gäller dock endast produktstandarder, medan standarder för tjänster inte uttryckligen omfattas. I praktiken blir det dessutom allt mindre relevant att göra åtskillnad mellan varor och tjänster på den inre marknaden. Det är inte alltid praktiskt möjligt att dra en klar gräns mellan standarder för produkter och standarder för tjänster. Många standarder för produkter innefattar en servicekomponent medan standarder för tjänster ofta även delvis rör produkter. Således måste det nuvarande regelverket anpassas till de nya omständigheterna genom att dess tillämpningsområde utökas till standarder för tjänster.

(11) Standarder för tjänster är, precis som andra standarder, frivilliga och bör styras av marknaden. De ekonomiska aktörer och intressenter som påverkas direkt eller indirekt av dessa standarder bör ha störst inflytande. Standarderna bör också ta hänsyn till allmänintresset och de bör baseras på grundprinciperna, inklusive samförstånd. Standarderna bör främst inriktas på tjänster kopplade till produkter och processer.

([1]) EGT L 36, 7.2.1987, s. 31.
([2]) EUT C 70 E, 8.3.2012, s. 56.
([3]) EUT L 376, 27.12.2006, s. 36.

▼B

(12) Det regelverk som tillåter att kommissionen begär att en eller flera europeiska standardiseringsorganisationer utarbetar en europeisk standard eller en europeisk standardiseringsprodukt för tjänster bör tillämpas med fullständig respekt för den behörighetsfördelning mellan unionen och medlemsstaterna som fastställs i fördragen. Detta gäller framför allt artiklarna 14, 151, 152, 153, 165, 166 och 168 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och protokoll nr 26 om tjänster av allmänt intresse fogat till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och till EUF-fördraget, enligt vilket det fortfarande faller inom medlemsstaternas exklusiva behörighet att fastställa de grundläggande principerna för sina socialförsäkrings- och yrkesutbildningssystem och sin hälso- och sjukvård och utforma ramvillkoren för förvaltningen, finansieringen, organiserandet och tillhandahållandet av de tjänster som utförs inom dessa system. Medlemsstaterna är också exklusivt behöriga att – utan att det påverkar tillämpningen av artikel 168.4 i EUF-fördraget och Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer ([1]) – fastställa de krav och kvalitets- och säkerhetsstandarder som ska gälla i detta sammanhang. Kommissionen bör inte genom en sådan begäran påverka rätten att förhandla om, ingå och tillämpa kollektivavtal eller rätten att vidta stridsåtgärder i enlighet med nationell lagstiftning och praxis som respekterar unionsrätten.

(13) De europeiska standardiseringsorganisationerna omfattas av konkurrenslagstiftningen i den mån de kan betraktas som företag eller företagssammanslutningar i den mening som avses i artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget.

(14) Inom unionen antas nationella standarder av nationella standardiseringsorgan, vilket skulle kunna leda till motstridiga standarder och tekniska hinder på den inre marknaden. För att den inre marknaden och standardiseringen inom unionen ska fungera effektivt är det därför nödvändigt att bekräfta det existerande regelbundna utbyte av information som äger rum mellan de nationella standardiseringsorganen, de europeiska standardiseringsorganisationerna och kommissionen om deras pågående och framtida standardiseringsverksamhet och bekräfta den frysningsprincip som är tillämplig på de nationella standardiseringsorganen inom ramen för de europeiska standardiseringsorganisationerna och som föreskriver att nationella standarder ska dras tillbaka efter offentliggörandet av en ny europeisk standard. De nationella standardiseringsorganen och de europeiska standardiseringsorganisationerna bör också följa bestämmelserna om informationsutbyte i bilaga 3 till det avtalet om tekniska handelshinder ([2]).

(15) Medlemsstaternas skyldighet att underrätta kommissionen om sina nationella standardiseringsorgan bör inte innebära krav på antagande av specifik nationell lagstiftning för erkännande av dessa organ.

([1]) EUT L 255, 30.9.2005, s. 22.

([2]) Godkänt genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående på gemenskapens vägnar – vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet – av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994)
(EGT L 336, 23.12.1994, s. 1).

▼B

(16) Ett regelbundet utbyte av information mellan de nationella standardiseringsorganen, de europeiska standardiseringsorganisationerna och kommissionen bör inte hindra nationella standardiseringsorgan från att uppfylla andra skyldigheter och åtaganden, särskilt enligt bilaga 3 till avtalet om tekniska handelshinder.

(17) Med representation av samhällsintressen och samhällsintressenter avses, i samband med europeisk standardiseringsverksamhet, det arbete som utförs av organisationer och parter som företräder intressen av större samhällsbetydelse, t.ex. miljö-, konsument- eller arbetstagarintressen. Representationen av arbetstagarintressen och arbetstagarintressenter avser i samband med europeisk standardiseringsverksamhet framför allt det arbete som utförs av organisationer och parter som företräder arbetstagarnas grundläggande rättigheter, t.ex. fackföreningar.

(18) För att påskynda beslutsfattandet bör de nationella standardiseringsorganen och de europeiska standardiseringsorganisationerna underlätta tillgänglig information om sin verksamhet genom att främja användningen av informations- och kommunikationsteknik (IKT) i deras respektive standardiseringssystem, t.ex. genom att tillhandahålla samtliga berörda intressenter en användarvänlig, internetbaserad samrådsmekanism där synpunkter på utkast till standarder kan lämnas och genom att anordna virtuella möten för tekniska kommittéer, inklusive med hjälp av webb- eller videokonferenser.

(19) Standarder kan underlätta unionens politiska arbete med viktiga samhälleliga utmaningar, som klimatförändring, en hållbar resursanvändning, innovation, en åldrande befolkning, integrering av personer med funktionsnedsättning, konsumentskydd, arbetstagarnas säkerhet och arbetsförhållanden. Genom att driva på utvecklingen av europeiska eller internationella standarder för varor och tekniker på de nya marknaderna inom dessa områden skulle unionen kunna skapa en konkurrensfördel för sina företag och underlätta handeln, särskilt för små och medelstora företag, som utgör en stor del av de europeiska företagen.

(20) Standarder är viktiga verktyg för företagens – särskilt de små och medelstora företagens – konkurrenskraft, eftersom dessa företags deltagande i standardiseringsprocessen är viktigt för de tekniska framstegen i unionen. Därför är det nödvändigt att standardiseringsreglerna uppmuntrar små och medelstora företag att aktivt delta och bidra med sina innovativa tekniska lösningar till standardiseringsarbetet. Detta inkluderar bland annat att förbättra deras delaktighet på nationell nivå, där de kan åstadkomma mer eftersom kostnaderna är lägre och de inte hindras av språkbarriärer. Följaktligen bör denna förordning innebära att små och medelstora företag bli bättre företrädda inom och mer delaktiga i både nationella och europeiska tekniska kommittéer och bör underlätta deras faktiska tillgång till och medvetenhet om standarderna.

▼B

(21) De europeiska standarderna är extremt viktiga för de små och medelstora företagens konkurrenskraft, men i några fall är dessa företag underrepresenterade i den europeiska standardiseringsverksamheten. Denna förordning bör därför främja och underlätta en lämplig representation och ett lämpligt deltagande av små och medelstora företag i den europeiska standardiseringsprocessen genom en enhet som har konkreta kontakter med och är verkligt representativ för de små och medelstora företagen och organisationer som företräder dem på nationell nivå.

(22) Standarder kan ha stora samhällskonsekvenser, särskilt när det gäller medborgarnas säkerhet och välbefinnande, nätverks effektivitet, miljön, arbetstagarnas säkerhet och arbetsförhållanden, tillgänglighet samt andra offentligpolitiska områden. Samhällsintressenterna måste därför få större inflytande vid utveckling av standarder genom stärkt stöd till organisationer som företräder konsument- och miljöintressen och sociala intressen.

(23) De europeiska standardiseringsorganisationernas skyldighet att främja och underlätta representation och ett verkligt deltagande av alla berörda intressenter innebär inte att dessa intressenter ges någon rösträtt, såvida en sådan rösträtt inte föreskrivs av de europeiska standardiseringsorganisationernas interna arbetsordning.

(24) Det europeiska standardiseringssystemet bör också ta full hänsyn till FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning ([1]). Det är därför viktigt att de organisationer som företräder konsumenternas intressen i tillräcklig utsträckning företräder och tillvaratar intressena för personer med funktionsnedsättning. Dessutom bör delaktighet i standardiseringsprocessen av personer med funktionsnedsättning underlättas med alla tillgängliga medel.

(25) På grund av standardiseringens betydelse som ett verktyg för att stödja unionens lagstiftning och politik och för att undvika invändningar mot och ändringar av harmoniserade standarder i efterhand är det viktigt att myndigheterna deltar i standardiseringen under alla skeden av utvecklingen av de standarder där de kan vara inblandade och särskilt inom de områden som omfattas av unionens harmoniseringslagstiftning avseende produkter.

(26) Standarderna bör ta hänsyn till miljöpåverkan under produkternas och tjänsternas hela livscykel. Viktiga och allmänt tillgängliga redskap för att bedöma påverkan under hela livscykeln har utvecklats av kommissionens gemensamma forskningscentrum (JRC). Denna förordning bör alltså säkerställa att JRC kan spela en aktiv roll i det europeiska standardiseringssystemet.

([1]) Godkänt genom rådets beslut 2010/48/EG av den 26 november 2009 om ingående från Europeiska gemenskapens sida av Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (EUT L 23, 27.1.2010, s. 35).

▼B

(27) Det krävs noggrann planering av framtida begäran om att utarbeta standarder för att samarbetet mellan kommissionen och det europeiska standardiseringssystemet ska vara livskraftigt. Planeringen kan förbättras, bland annat med hjälp av synpunkter från berörda parter, t.ex. nationella marknadsövervakningsmyndigheter, genom att det införs mekanismer för insamling av synpunkter och underlättande av informationsutbyte mellan samtliga berörda parter. Eftersom det enligt direktiv 98/34/EG redan går att begära att europeiska standardiseringsorganisationer ska utveckla europeiska standarder är det lämpligt att införa en bättre och öppnare planering genom ett årligt arbetsprogram som bör innehålla en översikt över varje begäran om standarder som kommissionen har för avsikt att överlämna till europeiska standardiseringsorganisationer. Det är nödvändigt att säkerställa en hög nivå av samarbete mellan de europeiska standardiseringsorganisationerna och de europeiska intresseorganisationer som erhåller finansiering av unionen i enlighet med denna förordning och kommissionen i samband med det årliga upprättandet av unionens arbetsprogram för standardisering och vid utarbetandet av begäran om standarder för att analysera marknadsrelevansen för det föreslagna ämnesområdet och de politiska mål som fastställts av lagstiftaren samt att göra det möjligt för de europeiska standardiseringsorganisationerna att ge snabbare svar på den begärda standardiseringsverksamheten.

(28) Kommissionen bör – innan den ser till att ett ärende som rör begäran om europeiska standarder eller europeiska standardiseringsprodukter eller invändningar mot en harmoniserad standard tas upp i den kommitté som inrättats genom denna förordning – samråda med medlemsstaternas experter, t.ex. genom att involvera de kommittéer som inrättats genom motsvarande unionslagstiftning eller, om sådana kommittéer saknas, genom att bedriva andra former av samråd med sektorsexperter.

(29) I flera av de direktiv som harmoniserar villkoren för saluföring av produkter anges det att kommissionen får begära att de europeiska standardiseringsorganisationerna antar harmoniserade standarder som kan användas som grund för att förutsätta att produkterna överensstämmer med tillämpliga väsentliga krav. Många av dessa direktiv innehåller dock ett antal olika bestämmelser om invändningar mot dessa standarder om dessa inte, eller inte helt, omfattar alla tillämpliga krav. Skiljaktiga bestämmelser som leder till osäkerhet för ekonomiska aktörer och europeiska standardiseringsorganisationer finns särskilt i rådets direktiv 89/686/EEG av den 21 december 1989 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om personlig skyddsutrustning ([1]), rådets direktiv 93/15/EEG av den 5 april 1993 om harmonisering av bestämmelserna om utsläppande på marknaden och övervakning av explosiva varor för civilt bruk ([2]), Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG av den 23 mars 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om utrustning och säkerhetssystem som

([1]) EGT L 399, 30.12.1989, s. 18.
([2]) EGT L 121, 15.5.1993, s. 20.

▼B

är avsedda för användning i explosionsfarliga omgivningar ([1]), Europaparlamentets och rådets direktiv 94/25/EG av den 16 juni 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar i fråga om fritidsbåtar ([2]), Europaparlamentets och rådets direktiv 95/16/EG av den 29 juni 1995 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om hissar ([3]), Europaparlamentets och rådets direktiv 97/23/EG av den 29 maj 1997 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om tryckbärande anordningar ([4]), Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/22/EG av den 31 mars 2004 om mätinstrument ([5]), Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/23/EG av den 23 maj 2007 om utsläppande på marknaden av pyrotekniska artiklar ([6]), Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/23/EG av den23 april 2009 om icke-automatiska vågar ([7]) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/105/EG av den 16 september 2009 om enkla tryckkärl ([8]). Därför måste den här förordningen innefatta det enhetliga förfarandet enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter ([9]), och de berörda bestämmelserna måste strykas i dessa direktiv samtidigt som även Europaparlamentet ges rätten att invända mot en harmoniserad standard i enlighet med denna förordning.

(30) Myndigheter bör på bästa möjliga sätt använda hela utbudet av relevanta tekniska specifikationer vid upphandling av maskinvara, programvara och it-tjänster, t.ex. genom att välja tekniska specifikationer som kan tillämpas av alla berörda leverantörer, för att ge större utrymme för konkurrens och minska risken för inlåsning. Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster ([10]), Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster ([11]), Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG av den 13 juli 2009 om samordning av förfarandena vid tilldelning av vissa

([1]) EGT L 100, 19.4.1994, s. 1.
([2]) EGT L 164, 30.6.1994, s. 15.
([3]) EGT L 213, 7.9.1995, s. 1.
([4]) EGT L 181, 9.7.1997, s. 1.
([5]) EUT L 135, 30.4.2004, s. 1.
([6]) EUT L 154, 14.6.2007, s. 1.
([7]) EUT L 122, 16.5.2009, s. 6.
([8]) EUT L 264, 8.10.2009, s. 12.
([9]) EUT L 218, 13.8.2008, s. 82.
([10]) EUT L 134, 30.4. 2004, s. 1.
([11]) EUT L 134, 30.4.2004, s. 114.

▼B

kontrakt för byggentreprenader, varor och tjänster av upphandlande myndigheter och enheter på försvars- och säkerhetsområdet ([1]) och kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 23 december 2002 om genomförandebestämmelser för rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ([2]) ska de tekniska specifikationerna vid offentlig upphandling vara utformade genom en hänvisning till sådana nationella standarder som genomför europeiska standarder, europeiska tekniska godkännanden, gemensamma tekniska specifikationer, internationella standarder, andra tekniska referenssystem som utarbetats av de europeiska standardiseringsorganisationerna eller, om sådana inte finns, till nationella standarder eller nationella tekniska godkännanden, eller till nationella tekniska specifikationer om projektering, beräkning och utförande av byggentreprenader samt materialanvändning, eller motsvarande. Tekniska specifikationer på IKT-området utarbetas dock ofta av andra organisationer som utvecklar standarder och faller därför inte inom någon av de kategorier av standarder och godkännanden som fastställs i direktiven 2004/17/EG, 2004/18/EG eller 2009/81/EG eller i förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002. Det är därför nödvändigt att föreskriva att tekniska specifikationer för offentlig upphandling ska kunna hänvisa till tekniska specifikationer på IKT-området, för att hänga med i den snabba utvecklingen på IKT-området, underlätta tillhandahållandet av gränsöverskridande tjänster samt främja konkurrens, interoperabilitet och innovation.

(31) Tekniska specifikationer som inte antagits av europeiska standardiseringsorganisationer kan i statushänseende inte jämställas med europeiska standarder. Vissa tekniska specifikationer på IKT-området har inte utvecklats i enlighet med grundprinciperna. Därför bör det i denna förordning fastställas ett förfarande för fastställande av tekniska specifikationer på IKT-området som det kan hänvisas till vid offentlig upphandling. Förfarandet bör innefatta ett omfattande samråd med ett brett spektrum av intressenter, bland annat de europeiska standardiseringsorganisationerna, företag och myndigheter. Denna förordning bör även innehålla krav i form av en förteckning över kriterier för sådana tekniska specifikationer och därmed sammanhängande utvecklingsprocesser. Kraven när det gäller fastställande av tekniska specifikationer på IKT-området bör säkerställa att hänsyn tas till offentligpolitiska mål och samhällsbehov och bör bygga på grundprinciperna.

(32) För att ytterligare främja innovation och konkurrens bör fastställandet av en viss teknisk specifikation inte diskvalificera en konkurrerande teknisk specifikation från att fastställas i enlighet med bestämmelserna i denna förordning. Ett fastställande förutsätter att kriterierna är uppfyllda och att den tekniska specifikationen har fått en betydande acceptans på marknaden.

([1]) EUT L 216, 20.8.2009, s. 76.
([2]) EGT L 357, 31.12.2002, s. 1.

▼B

(33) De fastställda tekniska specifikationerna på IKT-området skulle kunna bidra till genomförandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr 922/2009/EG av den 16 september 2009 om lösningar för att uppnå interoperabilitet mellan europeiska offentliga förvaltningar (ISA) ([1]), genom vilket det för perioden 2010–2015 inrättas ett program för kompatibla lösningar för europeiska offentliga förvaltningar samt för unionens institutioner och unionens organ för att erbjuda gemensamma och delade lösningar som underlättar interoperabilitet.

(34) Det kan uppstå situationer på IKT-området där det är lämpligt att uppmuntra användning av eller att kräva överensstämmelse med tillämpliga standarder på unionsnivå för att säkerställa interoperabilitet på den inre marknaden och för att ge användarna större valfrihet. Under vissa omständigheter kan det också hända att vissa europeiska standarder inte längre uppfyller konsumenternas behov eller att de hindrar den tekniska utvecklingen. Därför kan kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster ([2]) när så krävs begära att de europeiska standardiseringsorganisationerna upprättar standarder, fastställer och i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggör en förteckning över standarder eller specifikationer för att uppmuntra användningen av dem eller göra tillämpningen obligatorisk eller stryka standarder eller specifikationer från förteckningen.

(35) Denna förordning bör inte hindra europeiska standardiseringsorganisationer från att fortsätta att utarbeta standarder på IKT-området och intensifiera sitt samarbete med andra organisationer som utvecklar standarder, särskilt på IKT-området, för att säkerställa enhetlighet och undvika fragmentering och dubbelarbete vid tillämpningen av standarder och specifikationer.

(36) Förfarandet för att fastställa tekniska specifikationer på IKT-området som föreskrivs i denna förordning bör inte undergräva enhetligheten i det europeiska standardiseringssystemet. Därför bör denna förordning också fastställa på vilka villkor en teknisk specifikation inte ska anses strida mot andra europeiska standarder.

(37) Innan tekniska specifikationer på IKT-området fastställs, som det kan hänvisas till vid offentlig upphandling, bör det flerpartsforum som inrättades genom kommissionens beslut av den 28 november 2011 ([3]) användas som ett forum för samråd med europeiska och nationella intressenter, Europeiska standardiseringsorganisationer och medlemsstater i syfte att säkerställa processens legitimitet.

([1]) EUT L 260, 3.10.2009, s. 20.
([2]) EGT L 108, 24.4.2002, s. 33.
([3]) EUT C 349, 30.11.2011, s. 4.

▼B

(38) I beslut nr 1673/2006/EG fastställs reglerna för unionens bidrag till finansieringen av europeisk standardisering för att se till att europeiska standarder och andra europeiska standardiseringsprodukter utvecklas och ses över som stöd för unionens mål, lagstiftning och politik. För att förenkla förvaltningen och budgetarbetet är det lämpligt att införliva bestämmelserna från det beslutet i den här förordningen och att, när så är möjligt, använda de minst betungande förfarandena.

(39) Eftersom den europeiska standardiseringen till stöd för unionens lagstiftning och politik och de olika typerna av standardiseringsverksamhet täcker ett mycket brett område, behöver man föreskriva om olika former av finansiering. Detta gäller huvudsakligen bidrag utan ansökningsomgång till de europeiska standardiseringsorganisationerna och nationella standardiseringsorgan i enlighet med artikel 110.1 andra stycket i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapens allmänna budget ([1]) och artikel 168.1 d i förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002. Dessutom bör samma bestämmelser även gälla de organ som inte erkänns som europeiska standardiseringsorganisationer enligt denna förordning, men som har befullmäktigats genom en grundläggande rättsakt och som fått i uppdrag att utföra förberedande arbete inför den europeiska standardiseringen i samarbete med de europeiska standardiseringsorganisationerna.

(40) Eftersom de europeiska standardiseringsorganisationerna fortlöpande stöder unionens verksamheter bör de ha ändamålsenliga och effektiva centrala sekretariat. Kommissionen bör därför ha rätt att tillhandahålla bidrag till de organisationer som bedriver verksamhet av allmänt europeiskt intresse utan att, när det gäller administrationsbidrag, tillämpa den princip med årlig nedtrappning som föreskrivs i artikel 113.2 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002.

(41) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1639/2006/EG av den 24 oktober 2006 om att upprätta ett ramprogram för konkurrenskraft och innovation (2007–2013) ([2]), Europaparlamentets och rådets beslut nr 1926/2006/EG av den 18 december 2006 om inrättande av ett program för gemenskapsåtgärder på området konsumentpolitik (2007–2013) ([3]) samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 614/2007 av den 23 maj 2007 om det finansiella instrumentet för miljön (Life+) ([4]) föreskrivs redan möjligheten till finansiellt stöd till europeiska organisationer som företräder små och medelstora företag, konsumenter och miljöintressen inom standardiseringen, medan särskilda bidrag

([1]) EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.
([2]) EUT L 310, 9.11.2006, s. 15.
([3]) EUT L 404, 30.12.2006, s. 39.
([4]) EUT L 149, 9.6.2007, s. 1.

▼B

utbetalas till europeiska organisationer som företräder samhällsintressen inom standardiseringen. Finansiering enligt beslut nr 1639/2006/EG, beslut nr 1926/2006/EG och förordning (EG) nr 614/2007 kommer att upphöra den 31 december 2013. Det är viktigt för den europeiska standardiseringens utveckling att fortsätta att främja och uppmuntra aktivt deltagande av europeiska organisationer som företräder små och medelstora företag och konsumenter samt miljö- och arbetstagarintressen. Dessa organisationers syfte är av allmänt europeiskt intresse, och tack vare det särskilda uppdrag som de fått av nationella icke-vinstdrivande organisationer utgör de ett europeiskt nätverk som företräder icke-vinstdrivande organisationer i medlemsstaterna och som främjar principer och strategier som överensstämmer med målen i fördragen. På grund av det sammanhang inom vilket de verkar och deras stadgeenliga ändamål har dessa organisationer som företräder små och medelstora företag, konsumenter samt miljö- och arbetstagarintressen inom den europeiska standardiseringen en permanent roll att spela som är väsentlig för unionens mål och politik. Kommissionen bör därför ha kvar möjligheten att ge bidrag till dessa organisationer utan att, när det gäller driftsbidrag, tillämpa den princip med årlig nedtrappning som föreskrivs i artikel 113.2 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002.

(42) Finansieringen av standardiseringsverksamheten bör även kunna täcka verksamhet som förbereder eller kompletterar fastställandet av europeiska standarder eller europeiska standardiseringsprodukter för varor och tjänster. Detta är nödvändigt främst för forskning, utarbetande av förberedande dokument för lagstiftning, prov som sker i samarbete mellan olika laboratorier och validering eller utvärdering av standarder. Man bör också fortsätta att främja standardisering på europeisk och internationell nivå genom program för tekniskt stöd till och samarbete med tredjeländer. För att förbättra tillgången till marknaderna och öka konkurrenskraften hos företagen i unionen bör det finnas möjlighet att bevilja bidrag till andra organ efter ansökningsomgång eller, om så krävs, genom att tilldela kontrakt.

(43) Unionens finansiering bör syfta till att fastställa europeiska standarder eller europeiska standardiseringsprodukter för produkter och tjänster för att göra det lättare för företagen att använda dem genom förstärkt stöd till översättningar av dem till de olika officiella unionsspråken, så att små och medelstora företag får möjlighet att dra full nytta av förståelsen och tillämpningen av de europeiska standarderna. Finansieringen bör också syfta till att öka samstämmigheten i det europeiska systemet för standardisering och se till att samtliga marknadsaktörer i hela unionen får tillgång till de europeiska standarderna på rättvisa och tydliga villkor. Detta är särskilt viktigt i de fall där användningen av standarder gör det möjligt att uppnå överensstämmelse med relevant unionslagstiftning.

▼B

(44) För att säkerställa en effektiv tillämpning av denna förordning bör det vara möjligt att anlita den sakkunskap som krävs, särskilt för revision och ekonomisk förvaltning, och att få tillgång till resurser för sådant administrativt stöd som kan underlätta genomförandet samt att regelbundet utvärdera den verksamhet som finansieras av unionen för att kunna bedöma om den är ändamålsenlig och ger önskad verkan.

(45) Lämpliga åtgärder bör också vidtas för att undvika bedrägerier och oegentligheter och för att återkräva medel som utbetalats felaktigt i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen ([1]), rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter ([2]) samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ([3]).

(46) För att uppdatera förteckningen över europeiska standardiseringsorganisationer och anpassa kriterierna för organisationer som företräder små och medelstora företag och samhällsintressenter till vidare utveckling när det gäller deras icke-vinstdrivande karaktär och representativitet, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilagorna till denna förordning. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

(47) Den kommitté som inrättas genom denna förordning bör biträda kommissionen i alla frågor som rör genomförandet av denna förordning, och vederbörlig hänsyn bör tas till de synpunkter som sektorsexperterna har.

(48) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ([4]).

([1]) EGT L 312, 23.12.1995, s. 1.
([2]) EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.
([3]) EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.
([4]) EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

▼B

(49) Det rådgivande förfarandet bör användas för antagande av genomförandeakter som gäller invändningar mot harmoniserade standarder och då hänvisningarna till berörd harmoniserad standard ännu inte har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, eftersom standarden i fråga ännu inte har lett till en presumtion om överensstämmelse med de väsentliga kraven i de delar av unionens harmoniseringslagstiftning som är tillämpliga.

(50) Granskningsförfarandet bör användas för varje begäran om standardisering till europeiska standardiseringsorganisationer och antagandet av genomförandeakter som gäller invändningar mot harmoniserade standarder och då hänvisningarna till berörd harmoniserad standard redan har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, eftersom ett sådant beslut skulle kunna påverka presumtionen om överensstämmelse med de tillämpliga väsentliga kraven.

(51) För att uppnå huvudsyftena med denna förordning, underlätta ett snabbt beslutsförfarande och minska den övergripande tiden för att utveckla standarder bör man i möjligaste mån utnyttja de förfarandeåtgärder som fastställs i förordning (EU) nr 182/2011, som gör det möjligt för den berörda kommitténs ordförande att fastställa en tidsfrist inom vilken kommittén bör avge sitt yttrande, med hänsyn till hur brådskande ärendet är. Kommitténs yttrande bör också, där så är motiverat, kunna erhållas genom ett skriftligt förfarande, och en kommittéledamot som inte uttalar sig bör anses stödja förslaget.

(52) Eftersom målen för den här förordningen – nämligen att säkerställa ändamålsenligheten och effektiviteten hos standarder och standardisering som politiska verktyg för unionen genom samarbete mellan europeiska standardiseringsorganisationer, nationella standardiseringsorgan, medlemsstater och kommissionen och införandet av europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter för produkter och tjänster till stöd för unionens lagstiftning och politik, fastställandet av sådana tekniska specifikationer på IKT-området som det kan hänvisas till samt finansieringen av den europeiska standardiseringen och intressenternas delaktighet i den europeiska standardiseringen – inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av sin verkan, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(53) Direktiven 89/686/EEG, 93/15/EEG, 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

(54) Beslut nr 1673/2006/EG och beslut 87/95/EEG bör upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

▼B

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs bestämmelser för samarbetet mellan europeiska standardiseringsorganisationer, nationella standardiseringsorgan, medlemsstater och kommissionen, för fastställandet av europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter för produkter och tjänster som stöder unionens lagstiftning och politik, för fastställandet av sådana tekniska specifikationer på IKT-området som det kan hänvisas till, för finansieringen av den europeiska standardiseringen och för intressenternas delaktighet i den europeiska standardiseringen.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *standard:* en teknisk specifikation som antagits av ett erkänt standardiseringsorgan för upprepad eller fortlöpande tillämpning, som inte är tvingande och som tillhör någon av följande typer:

   a) internationell standard: en standard som antagits av ett internationellt standardiseringsorgan,

   b) europeisk standard: en standard som antagits av en europeisk standardiseringsorganisation,

   c) harmoniserad standard: en europeisk standard som antagits på grundval av kommissionens begäran för tillämpningen av unionens harmoniseringslagstiftning,

   d) nationell standard: en standard som antagits av ett nationellt standardiseringsorgan.

2. *europeisk standardiseringsprodukt:* varje teknisk specifikation som inte är en europeisk standard, som antagits av en europeisk standardiseringsorganisation för upprepad eller fortlöpande tillämpning och som inte är tvingande.

3. *utkast till standard:* ett dokument med texten till tekniska specifikationer för ett visst ämne, som övervägs antas enligt det relevanta standardiseringsförfarandet, i den utformning som dokumentet har efter det förberedande arbetet och vid remissförfarandet.

4. *teknisk specifikation:* ett dokument som föreskriver de tekniska krav som en produkt, process, tjänst eller ett system ska uppfylla och som fastställer ett eller flera av följande:

   a) De egenskaper som krävs av en produkt, exempelvis i fråga om kvalitetsnivåer, prestanda, interoperabilitet, miljöskydd, hälsa, säkerhet eller dimensioner, och inbegripet sådana krav som avser varubeteckning, terminologi, symboler, provning och provningsmetoder, förpackning, märkning eller etikettering samt förfaranden för bedömning av överensstämmelse.

▼B

b) Produktionsmetoder och processer för de jordbruksprodukter som definieras i artikel 38.1 i EUF-fördraget, för produkter avsedda att konsumeras av människor eller djur samt läkemedel, liksom produktionsmetoder och processer för andra produkter om de påverkar dessa produkters egenskaper.

c) De krav som ställs på en tjänst, inklusive kvalitetsnivåer, prestanda, interoperabilitet, miljöskydd, hälsa eller säkerhet, och inbegripet krav på leverantören om att ställa uppgifter till tjänstemottagarnas förfogande i enlighet med artikel 22.1–22.3 i direktiv 2006/123/EG.

d) Metoder och kriterier för bedömning av byggprodukters prestanda enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter ([1]), i förhållande till deras väsentliga egenskaper.

5. *teknisk specifikation på IKT-området:* en teknisk specifikation inom området informations- och kommunikationsteknik.

6. *produkt:* alla industriellt framställda produkter och alla jordbruksprodukter, inklusive fiskprodukter.

7. *tjänst:* prestation som utövas av egenföretagare, i regel mot ersättning, enligt definitionen i artikel 57 i EUF-fördraget.

8. *europeisk standardiseringsorganisation:* en organisation som förtecknas i bilaga I.

9. *internationellt standardiseringsorgan:* Internationella standardiseringsorganisationen (ISO), Internationella elektrotekniska kommissionen (IEC) och Internationella teleunionen (ITU).

10. *nationellt standardiseringsorgan:* ett organ som en medlemsstat har underrättat kommissionen om i enlighet med artikel 27 i denna förordning.

KAPITEL II

INSYN OCH INTRESSENTERS DELTAGANDE

Artikel 3

Insyn i standardiseringsorganens arbetsprogram

1. Minst en gång om året ska varje europeisk standardiseringsorganisation och varje nationellt standardiseringsorgan fastställa ett arbetsprogram. Arbetsprogrammet ska innehålla information om standarder och europeiska standardiseringsprodukter som en europeisk standardiseringsorganisation eller ett nationellt standardiseringsorgan avser att utarbeta eller ändra, som den utarbetar eller ändrar och som den har antagit under den period som omfattas av det föregående arbetsprogrammet, såvida det inte rör sig om en identisk eller likvärdig överföring av en internationell eller europeisk standard.

([1]) EUT L 88, 4.4.2011, s. 5.

▼B

2. I arbetsprogrammet ska för varje standard och europeisk standardiseringsprodukt följande anges:

a) ämnesområde,

b) vilket stadium som uppnåtts i utarbetandet av standarderna och de europeiska standardiseringsprodukterna,

c) hänvisningar till eventuella internationella standarder som använts som utgångspunkt.

3. Varje europeisk standardiseringsorganisation och nationellt standardiseringsorgan ska göra sitt arbetsprogram tillgängligt på sin webbplats eller på någon annan offentligt tillgänglig webbplats, och dessutom ska ett meddelande om förekomsten av arbetsprogrammet göras tillgängligt i en nationell eller, i förekommande fall, europeisk publikation över standardiseringsverksamhet.

4. Senast när arbetsprogrammet offentliggörs ska varje europeisk standardiseringsorganisation och nationellt standardiseringsorgan underrätta övriga europeiska standardiseringsorganisationer och nationella standardiseringsorgan och kommissionen om att arbetsprogrammet föreligger. Kommissionen ska göra den informationen tillgänglig för medlemsstaterna via den kommitté som avses i artikel 22.

5. Nationella standardiseringsorgan får inte invända mot att ett ämne för standardisering i deras arbetsprogram behandlas på europeisk nivå i enlighet med de regler som fastställts av de europeiska standardiseringsorganisationerna, och får inte vidta några åtgärder som skulle kunna påverka ett beslut på området.

6. Under utarbetandet av en harmoniserad standard eller efter det att denna godkänts får de nationella standardiseringsorganen inte vidta någon åtgärd som kan skada den avsedda harmoniseringen, och i synnerhet inte på det aktuella området offentliggöra en ny eller reviderad nationell standard som inte helt överensstämmer med en befintlig harmoniserad standard. Efter det att en ny harmoniserad standard har offentliggjorts ska alla motstridiga nationella standarder dras tillbaka inom en rimlig tidsfrist.

Artikel 4

Insyn i standarder

1. De europeiska standardiseringsorganisationerna och de nationella standardiseringsorganen ska på begäran och åtminstone i elektronisk form översända utkast till nationella standarder, europeiska standarder eller europeiska standardiseringsprodukter till andra europeiska standardiseringsorganisationer, nationella standardiseringsorgan eller till kommissionen.

2. De europeiska standardiseringsorganisationerna och de nationella standardiseringsorganen ska inom tre månader besvara och ta vederbörlig hänsyn till eventuella synpunkter som de får från andra europeiska standardiseringsorganisationer, nationella standardiseringsorgan eller från kommissionen när det gäller utkast som avses i punkt 1.

▼B

3. När ett nationellt standardiseringsorgan får synpunkter om att utkastet till standard skulle få en negativ inverkan på den inre marknaden ska det samråda med de europeiska standardiseringsorganisationerna och kommissionen innan det antar utkastet.

4. Nationella standardiseringsorgan ska

a) se till att tillgången till utkast till nationella standarder säkerställs på ett sätt som gör det möjligt för alla berörda parter, i synnerhet de som är etablerade i andra medlemsstater, att lämna synpunkter, och

b) se till att det är möjligt för andra nationella standardiseringsorgan att delta passivt eller aktivt, genom att skicka en observatör, i den planerade verksamheten.

Artikel 5

Intressenters deltagande i det europeiska standardiseringsarbetet

1. De europeiska standardiseringsorganisationerna ska främja och underlätta en lämplig representation och ett effektivt deltagande i sin standardiseringsverksamhet av alla berörda intressenter, inbegripet små och medelstora företag, konsumentorganisationer och miljö- och arbetstagarintressenter. De ska framför allt främja och underlätta sådan representation och sådant deltagande genom de europeiska intresseorganisationer som erhåller finansiering av unionen i enlighet med denna förordning, på politisk beslutsnivå och i följande etapper av utarbetandet av europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter:

a) Förslag till och godkännande av nya arbetsuppgifter.

b) Teknisk diskussion av förslag.

c) Inlämning av synpunkter på utkast.

d) Översyn av befintliga europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter.

e) Spridning av information om och ökning av medvetenheten om antagna europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter.

2. Utöver samarbetet med marknadsövervakningsmyndigheterna i medlemsstaterna, kommissionens forskningsanläggningar och de europeiska intresseorganisationer som erhåller finansiering av unionen i enlighet med denna förordning ska de europeiska standardiseringsorganisationerna främja och underlätta en lämplig representation på teknisk nivå för företag, forskningscentrum och universitet samt andra juridiska personer i standardiseringsverksamhet som gäller ett framväxande område med betydande politisk eller tekniskt innovativ betydelse, om berörda juridiska personer deltagit i ett projekt som har samband med området och finansieras av unionen inom ett flerårigt arbetsprogram för verksamhet inom forskning, innovation och teknisk utveckling, som antagits enligt artikel 182 i EUF-fördraget.

▼B

Artikel 6

Små och medelstora företags tillgång till standarder

1. De nationella standardiseringsorganen ska främja och underlätta de små och medelstora företagens tillgång till standarder och utvecklingen av standarder för att öka deras delaktighet i standardiseringssystemet, bland annat genom att

a) i sina årliga arbetsprogram ange vilka standardiseringsprojekt som är av särskilt intresse för små och medelstora företag,

b) erbjuda tillgång till standardiseringsverksamheten utan att kräva att de små och medelstora företagen blir medlemmar i ett nationellt standardiseringsorgan,

c) erbjuda fri tillgång till deltagande i standardiseringsverksamhet eller tillämpa särskilda taxor för en sådan tillgång,

d) erbjuda fri tillgång till utkast till standarder,

e) på sina webbplatser avgiftsfritt tillhandahålla sammanfattningar av standarder,

f) tillämpa särskilda taxor för standarder eller tillhandahålla samlingar av standarder till ett nedsatt pris.

2. De nationella standardiseringsorganen ska utbyta bästa praxis i syfte att öka de små och medelstora företagens deltagande i standardiseringsverksamheten och öka och underlätta små och medelstora företags användning av standarder.

3. De nationella standardiseringsorganen ska skicka årliga rapporter till de europeiska standardiseringsorganisationerna när det gäller deras verksamhet i punkterna 1 och 2 och alla andra åtgärder för att förbättra villkoren för att små och medelstora företag ska kunna använda standarder och delta i utvecklingen av standarder. De nationella standardiseringsorganen ska offentliggöra dessa rapporter på sina webbplatser.

Artikel 7

Myndigheters deltagande i det europeiska standardiseringsarbetet

Medlemsstaterna ska, där så är lämpligt, främja deltagande av myndigheter, däribland marknadsövervakningsmyndigheter, i nationell standardiseringsverksamhet som syftar till att utarbeta eller revidera standarder på begäran av kommissionen i enlighet med artikel 10.

KAPITEL III

EUROPEISKA STANDARDER OCH EUROPEISKA STANDARDISERINGSPRODUKTER SOM STÖDER UNIONENS LAGSTIFTNING OCH POLITIK

Artikel 8

Unionens årliga arbetsprogram för europeisk standardisering

1. Kommissionen ska anta unionens årliga arbetsprogram för europeisk standardisering, vilket ska identifiera de strategiska prioriteringarna för den europeiska standardiseringen med hänsyn till unionens långsiktiga tillväxtstrategier. Det ska anges i arbetsprogrammet vilka europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter som kommissionen har för avsikt att begära från de europeiska standardiseringsorganisationerna i enlighet med artikel 10.

▼B

2. I unionens årliga arbetsprogram för europeisk standardisering ska det anges vilka specifika mål och politiken för europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter som kommissionen har för avsikt att begära från de europeiska standardiseringsorganisationerna i enlighet med artikel 10. I brådskande fall kan kommissionen utfärda begäran utan att ange det på förhand.

3. Unionens årliga arbetsprogram för europeisk standardisering ska även innehålla mål för den internationella dimensionen av den europeiska standardiseringen, till stöd för unionens lagstiftning och politik.

4. Unionens årliga arbetsprogram för europeisk standardisering ska antas efter det att ett omfattande samråd med de berörda intressenterna har genomförts, inklusive de europeiska standardiseringsorganisationerna och de europeiska intresseorganisationer som erhåller finansiering av unionen i enlighet med denna förordning, och med medlemsstaterna via den kommitté som avses i artikel 22 i denna förordning.

5. Sedan unionens årliga arbetsprogram för europeisk standardisering har antagits ska kommissionen göra det tillgängligt på sin webbplats.

Artikel 9

Samarbete med forskningsanläggningar

Kommissionens forskningsanläggningar ska bidra till utarbetandet av unionens årliga arbetsprogram för europeisk standardisering som avses i artikel 8 och tillhandahålla de europeiska standardiseringsorganisationerna vetenskaplig information inom sina fackområden, i syfte att säkerställa att de europeiska standarderna tar hänsyn till ekonomisk konkurrenskraft och samhälleliga behov, som till exempel miljöhållbarhet och säkerhetsfrågor.

Artikel 10

Begäran om standardisering riktade till europeiska standardiseringsorganisationer

1. Kommissionen får, inom ramen för de befogenheter som fastställs i fördraget, begära att en eller flera europeiska standardiseringsorganisationer utarbetar en europeisk standard eller en europeisk standardiseringsprodukt inom en viss tidsfrist. Europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter ska vara marknadsdrivna, ta hänsyn till allmänintresset och de politiska mål som tydligt angetts i kommissionens begäran och bygga på samförstånd. Kommissionen ska fastställa de innehållskrav som det begärda dokumentet ska uppfylla samt en tidsfrist för antagandet av dokumentet.

2. De beslut som avses i punkt 1 ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 22.3 efter samråd med de europeiska standardiseringsorganisationerna och de europeiska intresseorganisationer som erhåller finansiering av unionen i enlighet med denna förordning och med den kommitté som inrättats genom motsvarande unionslagstiftning, om en sådan kommitté finns, eller efter andra former av samråd med sektorsexperter.

▼B

3. Den relevanta europeiska standardiseringsorganisationen ska, inom en månad från mottagandet, ange om den godtar den begäran som avses i punkt 1.

4. Om en begäran om finansiering lämnas in ska kommissionen, inom två månader från mottagandet av det godkännande som avses i punkt 3, underrätta de berörda europeiska standardiseringsorganisationerna om beviljande av bidrag för att utarbeta en europeisk standard eller en europeisk standardiseringsprodukt.

5. De europeiska standardiseringsorganisationerna ska underrätta kommissionen om den verksamhet som genomförs för att utarbeta de dokument som avses i punkt 1. Kommissionen ska tillsammans med de europeiska standardiseringsorganisationerna bedöma i vad mån de dokument som utarbetats av de europeiska standardiseringsorganisationerna är förenliga med dess ursprungliga begäran.

6. Om en harmoniserad standard uppfyller de krav som den avser att omfatta och som fastställs i unionens motsvarande harmoniseringslagstiftning, ska kommissionen utan dröjsmål offentliggöra en hänvisning till denna harmoniserade standard i *Europeiska unionens officiella tidning* eller med andra medel i enlighet med de villkor som fastställs i motsvarande bestämmelser i unionens harmoniseringslagstiftning.

Artikel 11

Formella invändningar mot harmoniserade standarder

1. Om en medlemsstat eller Europaparlamentet anser att en harmoniserad standard inte helt uppfyller de krav den ska omfatta och som fastställs i unionens relevanta harmoniseringslagstiftning ska den eller det underrätta kommissionen om detta och ge en detaljerad förklaring, och kommissionen ska, efter samråd med den kommitté som inrättats genom unionens motsvarande harmoniseringslagstiftning, om en sådan kommitté finns, eller efter andra former av samråd med sektorsexperter, besluta följande:

a) Att offentliggöra eller inte offentliggöra hänvisningar till den berörda harmoniserade standarden i *Europeiska unionens officiella tidning* eller att offentliggöra hänvisningarna med restriktioner.

b) Att behålla hänvisningar till den berörda harmoniserade standarden i *Europeiska unionens officiella tidning*, att behålla hänvisningarna med restriktioner eller att dra tillbaka hänvisningarna.

2. Kommissionen ska på sin webbplats offentliggöra information om de harmoniserade standarder som har blivit föremål för ett sådant beslut som avses i punkt 1.

3. Kommissionen ska underrätta den berörda europeiska standardiseringsorganisationen om det beslut som avses i punkt 1 och, om så krävs, begära en översyn av de berörda harmoniserade standarderna.

▼B

4. Det beslut som avses i punkt 1 a i den här artikeln ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 22.2.

5. Det beslut som avses i punkt 1 b i den här artikeln ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 22.3.

Artikel 12

Underrättelse av intresseorganisationer

Kommissionen ska inrätta ett underrättelsesystem för alla intressenter, inbegripet de europeiska standardiseringsorganisationerna och de europeiska intresseorganisationer som erhåller finansiering av unionen i enlighet med denna förordning, i syfte att säkerställa ett korrekt samråd och marknadsrelevans innan den

a) antar unionens årliga arbetsprogram för europeisk standardisering som avses i artikel 8.1,

b) antar begäran om standardisering som avses i artikel 10,

c) fattar ett beslut angående formella invändningar mot harmoniserade standarder enligt vad som avses i artikel 11.1,

d) fattar ett beslut om fastställande av tekniska specifikationer på IKT-området enligt artikel 13,

e) antar de delegerade akter som avses i artikel 20.

KAPITEL IV

TEKNISKA SPECIFIKATIONER PÅ IKT-OMRÅDET

Artikel 13

Fastställande av tekniska specifikationer på IKT-området som det kan hänvisas till

1. Kommissionen får, på förslag av en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta att fastställa tekniska specifikationer på IKT-området som inte är nationella, europeiska eller internationella standarder men som uppfyller kraven i bilaga II, vilka det får hänvisas till inom offentlig upphandling, i första hand för att möjliggöra interoperabilitet.

2. När en teknisk specifikation på IKT-området som fastställts i enlighet med punkt 1 ändras, dras tillbaka eller inte längre uppfyller kraven i bilaga II får kommissionen, på förslag av en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta att fastställa den ändrade tekniska specifikationen på IKT-området eller att dra tillbaka fastställandet.

▼B

3. De beslut som föreskrivs i punkterna 1 och 2 ska antas efter samråd med det europeiska flerpartsforum om standardisering inom IKT-området, vilket omfattar europeiska standardiseringsorganisationer, medlemsstater och berörda intressenter, och efter samråd med den kommitté som inrättats genom motsvarande unionslagstiftning, om en sådan kommitté finns, eller i annat fall efter andra former av samråd med sektorsexperter.

Artikel 14

Användning av tekniska specifikationer på IKT-området i offentlig upphandling

De tekniska specifikationer på IKT-området som avses i artikel 13 i denna förordning ska utgöra gemensamma tekniska specifikationer enligt direktiven 2004/17/EG, 2004/18/EG och 2009/81/EG samt förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002.

KAPITEL V

FINANSIERING AV EUROPEISK STANDARDISERING

Artikel 15

Unionens finansiering av standardiseringsorganisationer

1. Finansiering från unionen får beviljas till europeiska standardiseringsorganisationer för följande standardiseringsverksamheter:

a) Det utarbetande och den översyn av europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter som krävs och lämpar sig för att stödja unionens lagstiftning och politik.

b) Kontroll av kvaliteten hos europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter samt deras överensstämmelse med unionens motsvarande lagstiftning och politik.

c) Verksamhet som förbereder eller kompletterar den europeiska standardiseringen, däribland undersökningar, samarbete, inklusive internationellt samarbete, seminarier, utvärderingar, jämförande analyser, forskning, laboratoriearbete, prov som sker i samarbete mellan olika laboratorier, bedömningar av överensstämmelse och åtgärder för att se till att det går snabbare att utarbeta och se över europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter, utan att detta påverkar tillämpningen av grundprinciperna, särskilt principerna om öppenhet, kvalitet, insyn och samförstånd mellan samtliga intressenter.

d) Verksamhet vid de europeiska standardiseringsorganisationernas centralsekretariat, inklusive utarbetande av policy, samordning av standardiseringsverksamhet, genomförande av tekniskt arbete och tillhandahållande av information till berörda parter.

▼B

e) Översättning av europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter som används som stöd för unionens lagstiftning och politik till andra av unionens officiella språk än de europeiska standardiseringsorganisationernas arbetsspråk eller, i vederbörligen motiverade fall, till andra språk än unionens officiella språk.

f) Sammanställande av information för att förklara, tolka och förenkla europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter, bland annat sammanställande av användarhandböcker, sammandrag av standarder, information om bästa praxis och medvetandehöjande åtgärder, strategier och utbildningsprogram.

g) Verksamhet vars mål är att genomföra program för tekniskt stöd och för samarbete med tredjeländer samt främjande och stärkande av det europeiska systemet för standardisering och av europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter hos berörda parter inom unionen och på internationell nivå.

2. Unionen får även finansiera

a) nationella standardiseringsorgan, för standardiseringsverksamhet som avses i punkt 1 och som de genomför tillsammans med de europeiska standardiseringsorganisationerna,

b) andra organ som fått i uppdrag att bidra till de verksamheter som avses i punkt 1 a eller utföra de verksamheter som avses i punkt 1 c och g, i samarbete med de europeiska standardiseringsorganisationerna.

Artikel 16

Unionens finansiering av andra europeiska organisationer

Unionen får även finansiera de europeiska intresseorganisationer som uppfyller de kriterier som anges i bilaga III till denna förordning för följande verksamheter:

a) Driften av organisationerna och deras verksamheter som rör europeiskt och internationellt standardiseringsarbete, bland annat tekniskt arbete och tillhandahållande av information till medlemmar och andra berörda parter.

b) Tillhandahållande av juridisk och teknisk sakkunskap, bland annat studier, i samband med bedömning av behovet av och utveckling av europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter samt utbildning av sakkunniga.

c) Deltagande i tekniskt arbete i samband med det utarbetande och den översyn av europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter som krävs och lämpar sig för att stödja unionens lagstiftning och politik.

d) Främjande av europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter samt av information om och användning av standarder hos berörda parter, inklusive små och medelstora företag och konsumenter.

▼B

Artikel 17

Finansieringsmöjligheter

1. Unionens finansiering ska tillhandahållas i följande former:

a) Bidrag utan ansökningsomgång eller avtal efter förfaranden för offentlig upphandling, till

i) europeiska standardiseringsorganisationer och nationella standardiseringsorgan, för att bedriva de verksamheter som avses i artikel 15.1,

ii) organ som identifieras i en grundläggande rättsakt i den mening som avses i artikel 49 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002, för att i samarbete med de europeiska standardiseringsorganisationerna genomföra den verksamhet som avses i artikel 15.1 c i den här förordningen.

b) Bidrag efter ansökningsomgång, eller avtal efter förfaranden för offentlig upphandling, till andra organisationer som avses i artikel 15.2 b

i) för att bidra till att utveckla och se över europeiska standarder eller europeiska standardiseringsprodukter enligt artikel 15.1 a,

ii) för att genomföra de förberedelser eller den komplettering som avses i artikel 15.1 c,

iii) för att genomföra de verksamheter som avses i artikel 15.1 g.

c) Bidrag efter ansökningsomgång, till de europeiska intresseorganisationer som uppfyller de kriterier som anges i bilaga III till denna förordning för att genomföra sådana verksamheter som avses i artikel 16.

2. Verksamhet som bedrivs av de organ som avses i punkt 1 får finansieras med

a) bidrag till insatser,

b) administrationsbidrag för de europeiska standardiseringsorganisationerna och de europeiska intresseorganisationer som uppfyller de kriterier som anges i bilaga III till denna förordning, i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002. Administrationsbidrag ska, om de förnyas, inte automatiskt trappas ned.

3. Kommissionen ska fastställa de finansieringsmöjligheter som avses i punkterna 1 och 2, beloppen för bidragen samt, i förekommande fall, den högsta procentsatsen för finansieringen per typ av verksamhet.

▼B

4. Utom i vederbörligen motiverade fall ska bidrag till de standardiseringsverksamheter som avses i artikel 15.1 a och b betalas ut i form av schablonbelopp och ska, när det gäller de standardiseringsverksamheter som avses i artikel 15.1 a, betalas ut när följande villkor är uppfyllda:

a) De europeiska standarder eller europeiska standardiseringsprodukter som begärts av kommissionen enligt artikel 10 antas eller ses över inom en period som inte överstiger den som anges i begäran enligt den artikeln.

b) Små och medelstora företag, konsumentorganisationer och miljö- och arbetstagarintressenter är tillräckligt väl företrädda och kan delta i den europeiska standardiseringsverksamheten, i enlighet med artikel 5.1.

5. De gemensamma samarbetsmålen och de administrativa och finansiella villkoren för de bidrag som beviljas europeiska standardiseringsorganisationer och de europeiska intresseorganisationer som uppfyller de kriterier som anges i bilaga III till denna förordning ska definieras i ramavtalen om partnerskap mellan kommissionen och dessa standardiserings- och intresseorganisationer i enlighet med förordningarna (EG, Euratom) nr 1605/2002 och (EG, Euratom) nr 2342/2002. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet och rådet om ingåendet av dessa avtal.

Artikel 18

Förvaltning

De anslag som budgetmyndigheten fastställer för finansiering av standardiseringsverksamheten får också täcka administrativa utgifter som avser förberedelser, övervakning, kontroll, revision och utvärdering som är direkt nödvändiga för att genomföra artiklarna 15, 16 och 17, inklusive undersökningar, möten, information och publiceringar, utgifter för datanät för utbyte av information samt andra utgifter för administrativt och tekniskt stöd som kommissionen kan använda i standardiseringsverksamheten.

Artikel 19

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Vid genomförandet av den verksamhet som finansieras i enlighet med denna förordning ska kommissionen säkerställa att unionens ekonomiska intressen tillvaratas genom åtgärder som förebygger bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och genom återkrav av felaktigt utbetalda belopp samt, när oegentligheter konstateras, genom tillämpning av effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner i enlighet med förordningarna (EG, Euratom) nr 2988/95, (Euratom, EG) nr 2185/96 och (EG) nr 1073/1999.

▼B

2. För sådan unionsverksamhet som finansieras enligt denna förordning ska begreppet oegentlighet som definieras i artikel 1.2 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 avse varje överträdelse av en bestämmelse i unionslagstiftningen eller åsidosättande av en avtalsenlig skyldighet som är följden av en ekonomisk aktörs handling eller underlåtenhet och som genom en otillbörlig utgift inverkar eller skulle kunna inverka menligt på unionens allmänna budget eller andra budgetar som den förvaltar.

3. I överenskommelser och avtal som följer av denna förordning ska det föreskrivas att kommissionen eller en av kommissionen bemyndigad företrädare ska svara för uppföljning och ekonomisk kontroll och att Europeiska revisionsrätten ska svara för revisioner, i förekommande fall på plats.

KAPITEL VI

DELEGERADE AKTER, KOMMITTÉ OCH RAPPORTERING

Artikel 20

Delegerade akter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 21 om ändringar av bilagorna, för att

a) uppdatera förteckningen över europeiska standardiseringsorganisationer i bilaga I för att ta hänsyn till namn- eller strukturförändringar,

b) anpassa kriterierna för europeiska intresseorganisationer som uppfyller de kriterier som anges i bilaga III till denna förordning till vidare utveckling när det gäller deras icke-vinstdrivande karaktär och representativitet. Dessa anpassningar får inte medföra att nya kriterier skapas eller att befintliga kriterier eller en befintlig organisationskategori avskaffas.

Artikel 21

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 20 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 1 januari 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av femårsperioden. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

▼B

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 20 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas i enlighet med artikel 20 ska endast träda i kraft om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 22

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna ska vara en kommitté enligt förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

4. Om kommitténs yttrande ska inhämtas genom skriftligt förfarande, ska det förfarandet avslutas utan resultat om, inom tidsfristen för att avge yttrandet, ordföranden för kommittén så beslutar eller om en enkel majoritet av kommitténs medlemmar så begär.

Artikel 23

Kommitténs samarbete med standardiseringsorganisationer och intressenter

Kommittén som avses i artikel 22.1 ska samarbeta med de europeiska standardiseringsorganisationerna och med de europeiska intresseorganisationer som erhåller finansiering av unionen i enlighet med denna förordning.

Artikel 24

Rapporter

1. De europeiska standardiseringsorganisationerna ska överlämna en årlig rapport om genomförandet av denna förordning till kommissionen. Rapporten ska innehålla närmare uppgifter om

a) tillämpningen av artiklarna 4, 5, 10, 15 och 17,

b) hur små och medelstora företag, konsumentorganisationer samt miljö- och arbetstagarintressenter är företrädda i de nationella standardiseringsorganen,

▼B

c) hur små och medelstora företag är företrädda, på grundval av de årliga rapporter som avses i artikel 6.3,

d) hur IKT används i standardiseringssystemet,

e) samarbetet mellan de nationella standardiseringsorganen och de europeiska standardiseringsorganisationerna.

2. De europeiska intresseorganisationer som erhållit finansiering av unionen i enlighet med denna förordning ska överlämna en årlig rapport om sin verksamhet till kommissionen. Rapporten ska bland annat innehålla närmare information om dessa organisationers medlemmar och om sådana verksamheter som avses i artikel 16.

3. Senast den 31 december 2015 och vart femte år därefter ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av denna förordning. Rapporten ska innehålla en analys av de årliga rapporter som avses i punkterna 1 och 2, en utvärdering av hur relevant den standardiseringsverksamhet som får finansiering från unionen är i förhållande till unionens lagstiftning och politik samt en bedömning av potentiella nya åtgärder för att förenkla finansieringen av den europeiska standardiseringen och minska den administrativa bördan för de europeiska standardiseringsorganisationerna.

Artikel 25

Översyn

Senast den 2 januari 2015 ska kommissionen utvärdera vilka konsekvenser det förfarande som införts genom artikel 10 i denna förordning har haft för tidsschemat för att utfärda begäran om standardisering. Kommissionen ska överlämna sina slutsatser i en rapport till Europaparlamentet och rådet. Rapporten ska i förekommande fall åtföljas av ett lagstiftningsförslag om ändring av denna förordning.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 26

Ändringar

1. Följande bestämmelser ska utgå:

a) Artikel 6.1 i direktiv 89/686/EEG.

b) Artikel 5 i direktiv 93/15/EEG.

c) Artikel 6.1 i direktiv 94/9/EG.

d) Artikel 6.1 i direktiv 94/25/EG.

e) Artikel 6.1 i direktiv 95/16/EG.

f) Artikel 6 i direktiv 97/23/EG.

g) Artikel 14 i direktiv 2004/22/EG.

▼B

h) Artikel 8.4 i direktiv 2007/23/EG.

i) Artikel 7 i direktiv 2009/23/EG.

j) Artikel 6 i direktiv 2009/105/EG.

Hänvisningar till de upphävda bestämmelserna ska tolkas som hänvisningar till artikel 11 i denna förordning.

▼M1

_____

▼B

Artikel 27

Nationella standardiseringsorgan

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sina standardiseringsorgan.

Kommissionen ska offentliggöra en förteckning över nationella standardiseringsorgan och uppdateringar av den förteckningen i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 28

Övergångsbestämmelser

I unionsakter som föreskriver en presumtion om överensstämmelse med väsentliga krav genom tillämpningen av harmoniserade standarder som antagits i enlighet med direktiv 98/34/EG, ska hänvisningar till direktiv 98/34/EG tolkas som hänvisningar till denna förordning, utom hänvisningar till den kommittén som inrättas genom artikel 5 i direktiv 98/34/EG angående tekniska föreskrifter.

Om en unionsakt innehåller bestämmelser om ett förfarande för invändning mot harmoniserade standarder ska artikel 11 i denna förordning inte tillämpas på den akten.

Artikel 29

Upphävande

Beslut nr 1673/2006/EG och beslut 87/95/EEG ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till de upphävda besluten ska tolkas som hänvisningar till denna förordning och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga IV till denna förordning.

Artikel 30

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2013.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA I

EUROPEISKA STANDARDISERINGSORGANISATIONER

1. CEN – European Committee for Standardisation (Europeiska standardiseringsorganisationen)
2. Cenelec – European Committee for Electrotechnical Standardisation (Europeiska standardiseringsorganisationen inom elområdet)
3. ETsi – European Telecommunications Standards Institute (Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder)

▼B

BILAGA II

KRAV FÖR FASTSTÄLLANDE AV TEKNISKA SPECIFIKATIONER PÅ IKT-OMRÅDET

1. De tekniska specifikationerna har acceptans på marknaden och den praktiska tillämpningen av dem hindrar inte interoperabiliteten med den praktiska tillämpningen av befintliga europeiska och internationella standarder. Acceptans på marknaden kan visas genom praktiska exempel från olika försäljare på tillämpningar som överensstämmer med de tekniska specifikationerna.

2. De tekniska specifikationerna är enhetliga eftersom de inte står i strid med de europeiska standarderna, dvs. de täcker områden där antagande av nya europeiska standarder inte förutses inom rimlig tid, där de befintliga standarderna inte har spridits på marknaden eller standarderna har blivit föråldrade, och där ett införlivande av de tekniska specifikationerna i europeiska standardiseringsprodukter inte förutses inom rimlig tid.

3. De tekniska specifikationerna har utarbetats av en icke-vinstdrivande organisation som är en yrkesförening, en branschorganisation eller ett yrkesförbund eller annan medlemsorganisation som inom sitt fackområde utarbetar tekniska specifikationer på IKT-området och inte är en europeisk standardiseringsorganisation eller ett nationellt eller internationellt standardiseringsorgan, genom processer som uppfyller följande kriterier:

   a) Öppenhet:

      de tekniska specifikationerna har utarbetats på grundval av en öppen beslutsprocess som är tillgänglig för alla berörda parter på den eller de marknader som påverkas av dessa tekniska specifikationer.

   b) Samförstånd:

      processen för beslutsfattande bygger på samarbete och samförstånd och gynnar inte någon särskild intressent. Samförstånd innebär en allmän överenskommelse som kännetecknas av frånvaro av varaktigt motstånd mot väsentliga element från någon viktig part och av en process som försöker ta hänsyn till alla berörda parters åsikter och jämka samman motstridiga argument. Samförstånd kräver inte enhällighet.

   c) Insyn:

      i) All information om tekniska diskussioner och beslut har arkiverats och identifierats.

      ii) Information om ny standardiseringsverksamhet har tillkännagivits offentligt och brett via lämpliga, lättillgängliga kanaler.

      iii) För att uppnå balans eftersträvas medverkan från alla relevanta kategorier av berörda parter.

      iv) De berörda parternas synpunkter har beaktats och besvarats.

4. De tekniska specifikationerna uppfyller följande krav:

   a) Underhåll: Fortlöpande stöd för och underhåll av offentliggjorda specifikationer garanteras under lång tid.

   b) Tillgänglighet: Specifikationerna är offentligt tillgängliga för genomförande och användning på skäliga villkor (t.ex. mot en skälig avgift eller gratis).

▼B

c) Immateriella rättigheter: De immateriella rättigheter som krävs för att genomföra specifikationerna har licensierats till sökande på rättvisa, rimliga och icke-diskriminerande villkor ((F)RAND), vilket kan innebära att rättighetsinnehavaren väljer att licensera väsentliga immateriella rättigheter utan ersättning.

d) Relevans:

i) Specifikationerna är verkningsfulla och relevanta.

ii) Specifikationer måste tillgodose marknadens behov och regleringskrav.

e) Neutralitet och stabilitet:

i) Specifikationerna är i möjligaste mån inriktade på prestanda istället för konstruktionsegenskaper eller beskrivningar.

ii) Specifikationerna snedvrider inte marknaden och begränsar inte möjligheterna för dem som ska genomföra dem att utifrån specifikationerna utveckla konkurrens och innovation.

iii) Specifikationerna bygger på avancerad vetenskaplig och teknisk utveckling.

f) Kvalitet:

i) Kvaliteten och detaljnivån är tillräcklig för att det ska gå att ta fram en rad konkurrerande tillämpningar av kompatibla varor och tjänster.

ii) Standardiserade gränssnitt får inte döljas eller kontrolleras av någon annan än de organisationer som antog de tekniska specifikationerna.

▼B

BILAGA III

EUROPEISKA INTRESSEORGANISATIONER SOM KAN ERHÅLLA FINANSIERING AV UNIONEN

1. En europeisk organisation som företräder små och medelstora företag i samband med europeisk standardiseringsverksamhet och som

   a) är icke-statlig och icke-vinstdrivande,

   b) har som stadgeenligt mål och verksamhet att företräda de små och medelstora företagens intressen inom standardiseringsprocessen på europeisk nivå, att öka deras medvetenhet om standardisering och att motivera dem att bli delaktiga i standardiseringsprocessen,

   c) har getts befogenhet av icke-vinstdrivande organisationer som företräder små och medelstora företag i minst två tredjedelar av medlemsstaterna att företräda små och medelstora företags intressen inom standardiseringsprocessen på europeisk nivå.

2. En europeisk organisation som företräder konsumenterna i samband med europeisk standardiseringsverksamhet och som

   a) är icke-statlig, icke-vinstdrivande och oberoende av industri, handel och företag och andra motstridiga intressen,

   b) har som stadgeenligt mål och verksamhet att företräda konsumentintressen inom standardiseringsprocessen på europeisk nivå,

   c) har getts befogenhet av nationella icke-vinstdrivande konsumentorganisationer i minst två tredjedelar av medlemsstaterna att företräda konsumentintressen inom standardiseringsprocessen på europeisk nivå.

3. En europeisk organisation som företräder miljöintressen i samband med europeisk standardiseringsverksamhet och som

   a) är icke-statlig, icke-vinstdrivande och oberoende av industri, handel och företag och andra motstridiga intressen,

   b) har som stadgeenligt mål och verksamhet att företräda miljöintressen inom standardiseringsprocessen på europeisk nivå,

   c) har getts befogenhet av nationella icke-vinstdrivande miljöorganisationer i minst två tredjedelar av medlemsstaterna att företräda miljöintressen inom standardiseringsprocessen på europeisk nivå.

4. En europeisk organisation som företräder arbetstagarintressen i samband med europeisk standardiseringsverksamhet och som

   a) är icke-statlig, icke-vinstdrivande och oberoende av industri, handel och företag och andra motstridiga intressen,

   b) har som stadgeenligt mål och verksamhet att företräda arbetstagarintressen inom standardiseringsprocessen på europeisk nivå,

   c) har getts befogenhet av nationella icke-vinstdrivande arbetstagarorganisationer i minst två tredjedelar av medlemsstaterna att företräda arbetstagarintressen inom standardiseringsprocessen på europeisk nivå.

▼B

BILAGA IV

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 98/34/EG	Denna förordning
Artikel 1 första stycket led 6	Artikel 2.1
Artikel 1 första stycket led 7	—
Artikel 1 första stycket led 8	Artikel 2.3
Artikel 1första stycket led 9	Artikel 2.8
Artikel 1 första stycket led 10	Artikel 2.10
Artikel 2.1	Artikel 3.1
Artikel 2.2	Artikel 3.2
Artikel 2.3	Artikel 3.3 och 3.4
Artikel 2.4	Artikel 27
Artikel 2.5	Artikel 20 a
Artikel 3	Artikel 4.1
Artikel 4.1	Artikel 3.3 och 3.5 och artikel 4.4
Artikel 4.2	—
Artikel 6.3, första strecksatsen	—
Artikel 6.4 a	Artikel 20 a
Artikel 6.4 b	—
Artikel 6.4 e	Artikel 10.2
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II	Artikel 27

Beslut nr 1673/2006/EG	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artiklarna 2 och 3	Artikel 15
Artikel 4	—
Artikel 5	Artikel 17
Artikel 6.1	Artikel 18
Artikel 6.2	Artikel 24.3
Artikel 7	Artikel 19

Beslut 87/95/EEG	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 13

▼B

Beslut 87/95/EEG	Denna förordning
Artikel 4	Artikel 8
Artikel 5	Artikel 14
Artikel 6	—
Artikel 7	—
Artikel 8	Artikel 24.3
Artikel 9	—